
ΔΗΜΟΣ ΡΟΔΙΩΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΡΟΔΙΩΝ
κ. ΧΑΤΖΗ ΧΑΤΖΗΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΣΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Εξοχότατε τέως Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλε,

Είναι μοναδική η τιμή που έλαχε σε μένα, ως δήμαρχο της Ρόδου, να σας υποδέχομαι στην πόλη μας για την πραγματοποίηση μιας εκδήλωσης που το καθήκον μας επέβαλε να πραγματοποιήσουμε ως χρέος τιμής και απέραντου σεβασμού στη μνήμη και την ιστορική διαδρομή ενός μεγάλου Έλληνα ηγέτη, ενός μεγάλου ευρωπαϊού πολιτικού, του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Σας ευχαριστώ που ανταποκριθήκατε με προθυμία και χωρίς δεύτερη σκέψη στην πρόσκληση του δημοτικού συμβουλίου Ρόδου, που ομόφωνα αποφάσισε την πραγματοποίηση της σημερινής τελετής. Η παρουσία σας μας τιμά ιδιαίτερα, είναι μεγάλη τιμή για ολόκληρο τον ροδιακό λαό.

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων,

Στο πρόσωπό σας το σύνολο του πολιτικού κόσμου της πατρίδας μας καταθέτει σήμερα την δική του τιμή, τον δικό του σεβασμό, για έναν ηγέτη που με τις αποφάσεις του σε κρίσιμες περιόδους σφράγισε την πορεία της Ελλάδας και την οδήγησε εκεί όπου ίσως κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να κάνει.

Η ιδιότητά σας ως Προέδρου της Βουλής εκφράζει και ταιριάζει απόλυτα στο πνεύμα και την ουσία της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου Ρόδου: ότι δηλαδή απονέμουμε οφειλόμενη τιμή στη μνήμη ενός διαχρονικά πλέον εθνικού ηγέτη και όχι σε αρχηγό παράταξης. Γιατί οι μεγάλοι και αναγνωρισμένοι μεγάλοι πολιτικοί ηγέτες ανήκουν στην Πατρίδα και το Έθνος. Ανήκουν στην Ιστορία.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε της Εθνικής Αντιπροσωπείας, σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα για την τιμή που μας κάνετε με την παρουσία σας.

- Σεβασμιότητα,
- Κύριοι Υπουργοί,
- Κύριοι βουλευτές,
- Κύριε Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου
- Κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων,
- Κυρίες και κύριοι,

Η σημερινή μέρα είναι για τη Ρόδο εξόχως ιστορική γιατί έχει μοναδικό χαρακτηριστικό γνώρισμα: Εκπληρώνουμε χρέος όχι μόνο σ' έναν από τους δέκα μεγάλους Έλληνες στην μακραίωνα Ιστορία της πατρίδας μας, αλλά και σ' έναν δικό μας άνθρωπο. Σήμερα τιμούμε τον «Καραμανλή της Ρόδου», όπως έχει ήδη καταγραφεί στη συνείδηση του ροδιακού λαού.

Σήμερα, που συμπληρώνονται ένδεκα χρόνια από την αποδημία του, η συλλογική μνήμη αυτής της πόλης δεν μπορεί παρά να ανατρέξει πίσω στο χρόνο και να θυμηθεί μέρες χαράς, μέρες ευφρόσυνες, μέρες δημιουργικές. Τότε, που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής από το 1960 και μετά την μεταπολίτευση μέχρι το 1993, Πάσχα και Χριστούγεννα, έβρισκε καταφύγιο περισυλλογής στην αγαπημένη του Ρόδο, κοντά σε πραγματικούς και ανιδιοτελείς φίλους, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων.

Επί τριάντα χρόνια ζυμώθηκε στους κόλπους της ροδιακής κοινωνίας, μπήκε σε σπίτια, παρακολούθησε κοινωνικές εκδηλώσεις, περιηγήθηκε πολλές φορές το νησί, στον Προφήτη Ηλία θυμήθηκε προσωπικές στιγμές και δάκρυσε. Και όπου έβλεπε τα στραβά οργίζονταν και ζητούσε εξηγήσεις.

Ήταν βαθιά ανθρώπινος. Μας έδειξε σημάδια ότι ποτέ δεν ξέχασε και την δική του λαϊκή καταγωγή. Είναι χαρακτηριστικές οι επιστήθιες φιλίες που απέκτησε. Στην είσοδο της Παλιάς Πόλης, χώρος προσφιλής του, τον περίμεναν πάντα ο δικός του λούστρος παπουτσιών ο Μαγριπλής, δίπλα με τα παστέλια στο κασελάκι του, ένας Καστελλοριζιός, πιο πέρα ο φαρμακοποιός του ο Φραντζής, γνωστοί από τα φοιτητικά τους χρόνια, και βέβαια ο Αντώνης ο Πάχος που ποτέ δεν ξεχνούσε να τον καλέσει για αναμνηστικές φωτογραφίες.

Εμείς δεν γνωρίσαμε κανέναν απόμακρο και βλοσυρό Κωνσταντίνο Καραμανλή. Παλαιότεροι και νεότεροι ροδίτες και ροδίτισσες, γνώρισαν έναν άνθρωπο φιλικό, στοργικό και οικείο, που χωρίς πολλά λόγια έδειχνε μια διαρκή και θερμή αγάπη για το νησί μας.

Όχι μόνο δεν στεκόταν μακριά από τον κόσμο, αλλά αντίθετα επιζητούσε τη συναναστροφή μαζί του. Γι' αυτό και πάντα περπατούσε στη πόλη, χαιρετούσε και τον χαιρετούσαν. Κάθε επίσκεψή του στη Ρόδο έπαιρνε τη διάσταση ενός χαρμόσυνου γεγονότος, μιας συνάντησης με φίλους και φίλες.

Στα 30 χρόνια που επισκέπτονταν τη Ρόδο, δεν παρέλειψε ποτέ να συζητά και να ενδιαφέρεται για τα προβλήματά της, για τις προοπτικές της, για το καλύτερο αύριο. Πάντα ζητούσε και συναντούσε τον δήμαρχο και ρωτούσε πώς πάνε τα πράγματα και πού μπορούσε να βοηθήσει. Ορισμένα από αυτά είναι καταγεγραμμένα και άλλα παραμένουν ως ανεξίτηλες αναμνήσεις στους ανθρώπους που τα έζησαν. Πολλοί βρίσκονται ανάμεσά μας και έχουν πολλά να διηγούνται.

Έχοντας στον πυρήνα της πολιτικής του φιλοσοφίας τα έργα και όχι τα λόγια, το αποτέλεσμα και όχι τις θεωρίες, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής προδικτατορικά διέκρινε από πολύ νωρίς το μέλλον της Ρόδου στον διεθνή τουριστικό ορίζοντα. Υπήρξε, χωρίς καμιά αμφιβολία ο θεμελιωτής του ροδιακού τουρισμού. Και μεταπολιτευτικά ήταν εκείνος που έδωσε την ώθηση για την ολοκλήρωση εκείνου που χαρακτηρίστηκε ως τουριστικό θαύμα, δηλαδή την απογείωση της Ρόδου σε διεθνές επίπεδο.

Παράλληλα, ήταν ο άνθρωπος που με οξυδέρκεια συμβούλευε πάντα «να μην αφήσετε τη γεωργία, το νου σας στη γη».

Έβλεπε πολύ μακριά, αλλά εμείς αδυνατούσαμε να παρακολουθήσουμε το βλέμμα του.

Άραγε, αυτός ο μεγάλος Ηγέτης αγάπησε και κράτησε επί τριάντα χρόνια τη Ρόδο στην αγκαλιά του μόνο για τις ομορφιές της; Μόνο γιατί απόκτησε φίλους;

Πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι αυτή η ξεχωριστή προτίμησή του είχε και εθνική διάσταση. Ότι κάθε επίσκεψή του, μόνος, ή με ξένους ηγέτες, όπως ο Τίτο της Γιουγκοσλαβίας, ο Ζίβκωφ της Βουλγαρίας και άλλοι, αποτελούσε και έναν συμβολισμό, εξέπεμπε ένα μήνυμα.

Η απάντηση ίσως να βρίσκεται στο επίγραμμα που είναι χαραγμένο αριστερά στο βάθρο. Μας είπε εδώ στη Ρόδο: «η ελληνικότητα των νήσων του Αιγαίου είναι ιστορικά απαράγραπτη και εθνικά αδιαπραγμάτευτη».

Προείδε και εγκαίρως προειδοποίησε ότι στο Αιγαίο δεν υπάρχει καμιά συνοριακή διαφορά.

Εξοχότατε τέως Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Συνθέτουν ένα πραγματικό ιστορικό θησαυρό οι αναμνήσεις από τον «Καραμανλή της Ρόδου», τον άλλο δικό μας Κωνσταντίνο Καραμανλή. Δεν είναι δυνατό να ειπωθούν σήμερα όλα. Αλλά αυτός ο θησαυρός είναι το κύριο στοιχείο που οδήγησε το δημοτικό συμβούλιο Ρόδου στην ομόφωνη απόφαση για την έκφραση, με τη σημερινή τελετή, αισθημάτων σεβασμού και ευγνωμοσύνης. Μαζί βέβαια και με τον κορυφαίο ρόλο που διαδραμάτισε στο δρόμο και τις τύχες της πατρίδας μας στα δύσκολα

χρόνια μετά το 1955, μέσα από τα ερείπια, τους καπνούς τον πόνο και τη φτώχεια που επισώρευσαν η πολιτική αστάθεια της εποχής, ο πόλεμος και το σαράκι της διχόνοιας μεταξύ των Ελλήνων.

Τιμούμε τον «Καραμανλή της Ρόδου» και ως Εθνικό Ηγέτη. Ως μεγάλο οραματιστή, εκσυγχρονιστή και θεμελιωτή της χώρας.

Ως αρχιτέκτονα στον μοναχικό και δύσβατο δρόμο της ευρωπαϊκής μας πορείας, που χωρίς τον ίδιο και το μέγιστο ειδικό βάρος της προσωπικότητάς του ίσως να μην γινόταν ποτέ.

Ως σθεναρό υπερασπιστή των εθνικών συμφερόντων του ελληνισμού και ειδικά στο Αιγαίο.

Ως αρνητή κηδεμόνων και κηδεμονεύσεων, μέσα κι' έξω από τη χώρα.

Ως απροσπέλαστο φράγμα σε παρεμβάσεις εξωθεσμικών παραγόντων στη δημόσια ζωή.

Ως εξέχουσα και δεσπόσασα προσωπικότητα της Ευρωπαϊκής πολιτικής σκηνής.

Ως δραστικό καταλύτη στην αποκατάσταση της Δημοκρατίας τον Ιούλιο του 1974.

Ως τον άνθρωπο που έδωσε κύρος και οντότητα στη χώρα και τον λαό της.

Ως τον άντρα που έφθασε στα ύψη, σηκώνοντας μαζί και την πατρίδα όχι με δανεικά φτερά.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ήδη συγκαταλέγεται στο πάνθεον της Ιστορίας ως ένας από τους δέκα μεγάλους Έλληνες όλων των εποχών.

- Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με όλα τα παραπάνω χάραξε το δρόμο προς την αιωνιότητα. Και με την παρακαταθήκη του έδειξε σ' εμάς τον δικό μας δρόμο.

Είμαστε απείρως ευγνώμονες.

Σας ευχαριστώ